

Lixin evangeliseert

Geschreven door Christine Vlastuin, voorlichter stichting Bonisa zending

Beginvraag

Stel je voor, er komt een nieuwe jongen / meisje naast je wonen. Je raakt bevriend en gaat steeds vaker met elkaar om. Hij / zij heeft nog nooit een christen ontmoet en weet niets van de Heere. Hoe kan hij / zij aan je merken dat je christelijk bent? Welke vragen zou hij / zij gaan stellen? Wat zou je dan antwoorden?

Wat heerlijk dat het oogsttijd is! Lixin loopt met haar moeder over de smalle, modderige paadjes tussen de akkers. Het heeft veel geregend de achterliggende dagen en ze moeten hier en daar plassen ontwijken. Nu is het droog en daarom kunnen ze op het land werken. **Slide 2** Kijk, daar maait een buurman met een grote sikkel het goudgele koren. Zijn vrouw bindt de korenaren tot schoven. **Slide 3** Lixin moet denken aan Jozef en zijn droom. Papa heeft de geschiedenis pas nog uit de Bijbel voorgelezen.

Daar komt Mawei met haar oma aan. Lixin heeft het meisje gisteren voor het eerst ontmoet. Mawei komt uit Beijing, wel twee en een half duizend kilometer hier vandaan. Ze logeert bij haar oma. Die wil graag dat Mawei leert over het plattelandsleven. Vandaag komt ze daarom op de akker helpen. 'Nou, Lixin, leg jij maar eens uit wat wij op onze akker verbouwen.', zegt moeder. Met haar vinger wijst Lixin naar de tomaten. 'Kijk eens hoe groot ze al zijn! Naast de tomaten hebben wij pompoenen.' **Slide 4** Lixin loopt een klein stukje verder en zegt: 'Kijk, hier hebben we nog een paar sappige komkommers. De meesten zijn al geplukt en vader is ze vandaag aan het verkopen in de stad.' Mawei kijkt haar ogen uit. Ze ziet in Beijing de groenten pas als ze op de markt en in de supermarkt te koop liggen. Nu ziet ze met eigen ogen hoe het groeit. Wat is alles heerlijk vers!

Als laatste wijst Lixin de pindaplanten aan. **Slide 5** 'Vandaag gaan we pinda's oogsten.' 'Pinda's oogsten?!', vraagt Mawei verbaasd. 'Maar ik zie helemaal geen pinda's!' Lixin grinnikt. 'Die kun je zo ook niet zien, die groeien onder de grond.' 'Kijk maar, Mawei.' Lixin's moeder neemt haar houweel, slaat hem in de aarde en maakt een schepbeweging. Met haar andere hand omklemt ze de pindaplant en trekt hem uit de grond. Onderaan de plant hangen geelwitte pinda's. **Slide 6** 'Wil je er eentje proeven, Mawei?' Nou, dat wil Mawei wel. Moeder schudt de modder van de pinda's, plukt een pinda van de plant en geeft hem aan Mawei. Die dopt de mooie grote pinda en stopt de twee nootjes in haar mond. Wat zijn ze zacht, maar eigenlijk proef je niet zoveel. Moeder zegt: 'Straks gaan we ze koken in kruiden en dan worden ze veel lekkerder of je kunt ze roosteren. Rauw zijn ze niet zo smakelijk. Mawei, jij mag

helpen om de pinda's af te halen.' Oma kijkt nauwlettend toe en zegt: 'Kijk maar goed hoe Lixin het doet, Mawei.'

Slide 7 Terwijl moeder de planten uit de grond haalt, stapelen Lixin en Mawei de pindaplanten aan de rand van de akker. Als er een aardige stapel ligt, gaat Lixin eerst wat pinda's van de planten halen. Mawei volgt haar voorbeeld. De meisjes kennen elkaar amper maar praten al gauw honderduit. Lixin is benieuwd hoe het leven ver weg in de grote stad is. Mawei vertelt van de vele auto's, de hoge flats en de drukte. Lixin luistert met open mond. Ze gaat weleens met haar moeder mee om pinda's te verkopen in de stad verderop, maar Beijing moet heel anders zijn. Dat is een ontzettend grote stad, want het is de hoofdstad van China. De stapel pindaplanten wordt ondertussen hoger en de rieten bak wordt steeds voller met pinda's. **Slide 8** Mawei's oma en Lixin's moeder zien tevreden hoe gezellig de meisjes het hebben samen. Oma kan Mawei met een gerust hart achterlaten en zegt: 'Ik zie je wel weer bij het avondeten, Mawei.'

De meisjes krijgen het warm van het werken. Na een tijdje gaan ze thee drinken.

Slide 9 Moeder doet in drie bekers een schepje losse thee. Dan pakt ze de grote thermosfles met heet water en schenkt het dampende vocht op de theeblaadjes. Heerlijk, even uitrusten. Moeder ziet dat de lucht wat begint te betrekken. Misschien dat er toch weer een buitje zal vallen of zal het gewoon overwaaien? Mawei laat zich de thee goed smaken. Het lijkt lekkerder dan die ze thuis drinkt, maar dat komt misschien omdat ze hard gewerkt heeft in de buitenlucht. Terwijl ze van haar thee drinkt, vertelt ze dat haar vader en moeder een restaurant hebben in Beijing. 'Papa en mama zijn altijd druk en werken zeven dagen in de week. Weet je, er komen wel eens toeristen uit het buitenland in ons restaurant eten. Veel van die mensen zijn lang en hebben blond haar. Ze zien er heel anders uit dan wij Chinezen en hebben blauwe ogen.' Lixin zou ook best weleens een buitenlander in het echt willen zien.

Als de bekers leeg zijn, staan ze op om weer aan het werk te gaan. Terwijl ze de pinda's afhalen zegt Mawei: 'Jullie zien er anders uit dan bij ons. **Slide 10** Vrouwen hebben een knot bovenop hun hoofd en jullie dragen andere kleding dan wij in de stad.' 'Ja', zegt Lixin: 'Wij zijn Miao en hebben andere gewoonten dan jullie Han Chinezen. Vanaf de dag dat wij meisjes trouwen, dragen wij ons haar in een grote knot.' Mawei vraagt: 'Ga jij dat dus ook doen als je groot bent?' Lixin knikt: 'Ja, als ik groot mag worden wel.' 'Natuurlijk word jij groot!', zegt Mawei. 'Waarom zeg je 'Als ik groot mag worden?'. 'Nou', zegt Lixin, 'Wij weten toch niet of wij groot worden. Mijn oudere zus is 13 jaar geworden. Ze is gestorven voordat ik geboren werd.' 'Echt?', vraagt Mawei geschrokken. 'Was ze ziek?' Lixin vertelt dat haar zus plotseling ernstig ziek werd en is overleden. Daar wordt Mawei stil van.

Mawei heeft geen broers en zussen. Zoals de meeste kinderen in de stad is zij enig kind. Lixin vertelt dat zij nog een oudere broer heeft van 20. Die werkt in een fabriek in een stad twee uur rijden hier vandaan. Het lijkt Mawei wel stoer om zo'n grote broer te hebben, maar ook heel verdrietig dat Lixin's oudere zus is gestorven.

Moeder laat haar houweel rusten en kijkt nog eens naar de lucht. Die lijkt toch wel donkerder te worden. Vervolgens slaat ze de punt van haar gereedschap in de grond en trekt er een volgend plantje uit. Alleen deze rij nog en dan zijn we klaar, denkt ze.

De kinderen zijn druk in gesprek. Lixin vertelt dat haar vader en moeder boer zijn en dat ze vooral in de oogsttijd hard moeten werken. Ook maakt moeder kleren zoals de Miao die nog steeds dragen. Dat is een heel precies werkje. Vooral de oudere mensen dragen nog dagelijks de traditionele Miao dracht. Jonge mensen dragen het eigenlijk alleen als het feest is.

Moeder trekt het laatste pindaplantje uit de grond. Ze recht haar rug en kijkt bedenkelijk naar de hemel. Die zie er dreigend uit. 'Meisjes, ik denk dat er het zo flink gaat regenen. We gaan snel naar huis gaan voordat de bui losbarst.' Ze pakken gauw hun spullen bij elkaar. De andere akkers liggen er verlaten bij. In de bergen kan het weer snel veranderen. Als ze nog maar een klein stukje gelopen hebben, vallen de eerste druppels. **Slide 11** De lucht wordt zwart en er klinkt gerommel. Onweer! Mawei weet niet wat haar overkomt. In Beijing regent het zelden en toen het weleens onweerde, was ze veilig thuis in de flat. Nu lopen ze in de bergen en het gaat steeds harder regenen. Ze gaan rennen. En dan: Boem! Daar ligt Mawei in een modderplas. Ze is uitgegleden. Haar broek is helemaal vies. Lixin helpt haar snel overeind en hand in hand rennen ze verder. Gelukkig, daar is het huis van Lixin. Nog even en dan zijn ze binnen. Zo hard ze kunnen rennen ze naar de deur. Vlak voordat ze binnen zijn is er een flits met direct daarop de donder. **Slide 12** Het geluid rolt door de bergen. De kinderen duiken in elkaar. Ook moeder rilt bij het horen van de harde donder. Ze trekt de deur open en laat de kinderen naar binnen. Kletsnat gaan ze op de plastic krukjes zitten. Hun schoenen soppen. Ze letten er niet op. Bang zijn ze, voor het zware onweer. Dat is gevaarlijk, vooral in de bergen. Moeder begint een Bijbeltekst op te zeggen. Lixin heeft de tekst pas van moeder uit haar hoofd geleerd en zegt het met haar mee: 'Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen. Ik zal tot den HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg! mijn God, op Welken ik vertrouw!' **Slide 13** Dan vouwt moeder de handen. Lixin volgt haar voorbeeld. Moeder zegt tegen Mawei: 'Ik zal tot God in de hemel bidden. Jij mag ook mee bidden, Mawei.' Mawei heeft geen idee wat er gaat gebeuren en doet haar handen samen. Eenvoudig vraagt moeder de Heere om bescherming in het onweer. Ze vraagt dat niet alleen voor hun drieën hier in huis, maar ook voor Mawei's oma, voor alle mensen in het dorp en voor vader in de stad. Moeder besluit het gebed met 'In de dierbare Naam van de Heere Jezus bidden wij dit.' Lixin zegt met haar moeder hardop 'amen'. De regen klettert op het dak. Bomen zwiepen heen en weer door de wind. Nogmaals is daar een felle bliksemschicht en een daverende donderslag. Wat is het onweer dichtbij! Het leek wel of de bliksem ergens insloeg. Lixin en Mawei zitten ineengedoken en beven als een rietje.

Mawei zit vol gedachten. Wat gebeurde er zojuist? Hebben ze gebeden? Ze kijkt de kamer rond en ziet geen plank aan de muur met wierookstokjes zoals oma heeft. Tot Wie bad de moeder van Lixin dan? En waarom brandden ze geen wierook? Je kunt toch niet bidden zonder wierook te offeren? Ineens ziet ze hoe vies haar broek is. Ze zit helemaal onder de roodbruine modder. Gelukkig heeft ze nog andere kleren bij oma. Zal oma ook bang zijn in het onweer? Zwijgend zitten ze daar in de donkere ruimte en wachten tot het onweer minder wordt. Na een tijdje houdt het gekletter op het dak op. Zo snel de storm opstak, is hij ook weer gaan liggen. De felle

bliksemflitsen worden minder. De harde donderslagen zijn overgegaan in gerommel in de verte. Het onweer lijkt aan de andere kant van de berg te zitten.

Slide 14 Ineens horen ze buiten mannen roepen: 'Brand! Brand! Er is brand in het dorp!' Moeder rent naar buiten. De kinderen volgen. Ze zien een eind stuk verderop wat zwarte rook. Dat moet aan de andere kant van het dorp zijn. Wat zou er in brand staan? Zou er een huis getroffen zijn door de bliksem? De schrik slaat Mawei om het hart. Oma! Hoe zou het met oma zijn?

Moeder en de meisjes rennen in de richting van de rook. Het hele dorp loopt uit. De regen stelt inmiddels niets meer voor, het spettert alleen nog een beetje. Naarmate ze dichterbij komen, wordt de rook al minder. Het vuur is aan het doven. Mawei wil maar één ding: Weten hoe het met oma is! Hoe dichterbij ze de plek van de brand zijn, hoe langzamer Mawei gaat lopen. Ze durft niet verder. De bliksem zal toch niet oma's huis getroffen hebben? Moeder en Lixin hebben het niet in de gaten dat Mawei achterop raakt. Ze lopen tot ze daar verderop een half afgebrand huis zien.

Slide 15 Ze schrikken. Het is huis van... Mawei's oma. De zwarte brokstukken smeulen nog na. 'Mawei, het huis van je oma!', zegt Lixin. Lixin kijkt achterom en ziet dan pas dat Mawei een stuk achter loopt. Mawei loopt langzaam en verstijft als ze het huis van oma ziet. Ze barst in huilen uit. 'OMA!', roept ze. 'OMA!' Dan rent ze naar het huis. Alleen het achterste deel van het huis staat nog overeind. Maar waar is oma?!

Mawei's oma hoort de stem van haar kleindochter en komt uit het huis van de burens. Mawei rent haar oma huilend in de armen. 'Oma! Oma! Ik was zo bang dat, dat...', verder komt Mawei niet. Oma en Mawei kijken met elkaar in de armen, naar het huis. Het voorste gedeelte is verbrand maar het achterste deel staat nog overeind.

Andere dorpingen kijken toe en luisteren vol aandacht naar de buurman die vertelt wat er gebeurd is. 'Toen de bliksem insloeg, zag ik dat er brand was ontstaan in het huis. Ik ben er direct naartoe gerend om de oude buurvrouw te redden. Ik heb haar bij de arm genomen en bij ons thuis op een stoel gezet om bij te komen. Wat een schrik! De brand woedde in het voorste deel van het huis. Gelukkig bluste de stromende regen het vuur.'

Slide 16 Terwijl ze daar zo met haar kleindochter staat, denkt oma: Waar moet ik naartoe? Het zal wel een paar weken duren voordat het huis weer is opgebouwd. Wie zal mij helpen? Mijn enige dochter woont in Beijing. Die heeft wel vaker gevraagd of ik naar Beijing wil verhuizen en bij hen in wilde wonen, maar dat zal ik nooit doen. Ik zou diepongelukkig worden van het leven in de grote stad.

Lixin's moeder loopt naar oma en Mawei. Alsof ze oma's gedachten kan lezen zegt ze tegen haar: 'U mag voorlopig bij ons wonen. Ik zal voor u zorgen alsof u mijn eigen moeder bent.' 'En ik en mijn zoon zullen zorgen dat u over een paar weken weer in uw huis kunt wonen', zegt de buurman. Andere dorpingen zeggen ook dat zij zullen helpen.

'Zullen we maar naar ons huis gaan?', vraagt moeder. 'Er valt hier op het moment toch niets te doen.' Het weinige waardevolle dat oma had, is door de brand verloren. De smeulende resten zijn veel te heet om vandaag op te ruimen.

's Avonds zitten oma en Mawei op de plastic krukjes rond de tafel van de familie van Lixin. Ze hebben schone en droge kleren aan. Moeder had nog een voorraadje genaaide kleren liggen. Oma's maat zat er tussen en Mawei heeft kleren van Lixin aan. Vader is veilig thuisgekomen. Het verbaast hem dat er zulk zwaar onweer is geweest boven het dorp. In de stad heeft hij er nauwelijks iets van gemerkt.

Lixin pakt de rijstkommetjes en stokjes. Moeder zet de rijst en de borden met groenten en roerbakei op tafel. Vader neemt het woord en zegt: 'Voordat wij eten bidden wij altijd tot onze God Die in de hemel woont. Wij zullen de Heere danken voor Zijn bescherming en een zegen vragen over het eten.' Mawei ziet voor de tweede keer dat de handen worden gevouwen en de ogen gesloten. Het klinkt alsof de vader van Lixin echt met iemand spreekt. Ze kijkt nog eens de kamer rond. Geen beeldjes of plank voor voorouderverering. Wat vreemd.

Oma wist wel dat dit gezin christelijk was. Vader heeft oma een paar keer verteld uit een zwart Boek. Oma had er geen interesse in gehad. De geesten van haar voorouders beschermden haar immers. Maar die geesten hebben haar vandaag in de steek gelaten... Heeft ze dan iets verkeerd gedaan en de geesten misschien boos gemaakt dat ze haar niet beschermd hebben? Of heeft ze niet genoeg voor hen geofferd de laatste tijd? Ze hoort hoe hartelijk vader de Heere dankt en haar en Mawei opdraagt. De hartelijkheid en gastvrijheid van het gezin doen haar goed.

's Avonds leest vader uit de Bijbel voor van de storm op zee en de genezing van de bezetene van Gadara. Als hij klaar is, vertelt hij het met eigen woorden na. 'De Heere Jezus is God. De winden en het water zijn Hem gehoorzaam. Toen Hij op aarde was moesten ook de demonen naar hem luisteren. Hij heeft de man die in de graven woonde genezen. **Slide 17** De demonen werden door Yesoe (uitspraak: jèsœ) in de zwijnen gedreven. Die stortten in de afgrond.' Oma denkt van binnen: Zou Yesoe machtiger zijn dan de geesten van onze voorouders?

Oma is ontzettend moe en gaat vroeg naar bed. Vader en moeder gaan de pinda's schoonwassen en koken. Mawei en Lixin maken zich klaar om naar bed te gaan. Terwijl ze hun pyjama aantrekken, vraagt Mawei: 'Lixin, tot Wie bidden jouw vader en moeder eigenlijk? Waar is jullie God? Ik zie Hem nergens in huis. En waarom hebben jullie geen plank in de kamer? Wie zorgt er dan voor jouw overleden zus?' Lixin denkt even na hoe ze het uit gaat leggen. **Slide 18** Ze weet dat veel mensen in het dorp een plank in de kamer hebben waarop ze wierookstokjes voor de foto's van overleden mensen uit hun familie branden. Ook offeren ze fruit om hun gestorven familieleden te verzorgen in het dodenrijk. **Slide 19** Mensen verbranden ook wel papieren neggeld, auto's en kleding en denken dat het dan zo bij hun voorouders terecht komt. Hoe zal ze het uitleggen zodat Mawei het begrijpt? Stilletjes bidt ze de Heere om wijsheid. Dan zegt ze: 'Wij hebben geen plank voor onze overleden familieleden. **Slide 20** Wij geloven dat mijn zus bij de Heere in de hemel is. Daar heeft ze niets nodig. Daar is zij gelukkig omdat ze geen zonde meer doet en daar zingt ze eeuwig voor de Heere.'

Mawei wil graag begrijpen wat Lixin zegt. 'Bij de Heere?...' 'Ja, de Heere is de God Die hemel en aarde geschapen heeft. Hij heeft ook jou en mij gemaakt.' 'Geschapen? Maar alles is toch miljoenen jaren geleden uit een knal ontstaan?'

‘Nee’, zegt Lixin, ‘wij geloven dat God alles heeft geschapen in 6 dagen.’ Lixin vertelt over de Heere. Ze zegt: ‘God is almachtig. Hij is veel groter dan het heelal.’ Het duizelt Mawei. ‘Weet je wat, ik hoop je morgen uit mijn kinderbijbel voor te lezen. En voordat ik ga slapen, bid ik altijd tot de Heere in de hemel. Wil je dat ik dat hardop doe en ook voor jou bid?’ Dat vindt Mawei goed.

Als ze uiteindelijk op bed liggen, valt Lixin gelijk in slaap. Mawei zit boordevol indrukken en vragen en kan de slaap niet vatten. Ze denkt na over de brand. Het had zo anders met oma kunnen aflopen. Nee, daar wil ze niet aan denken. Ze denkt over het bidden tot een onzichtbare God. Zou die God oma beschermd hebben? En over Lixin’s zus. Ze doet geen zonde meer? Wat zou die zus voor erge dingen gedaan hebben dat ze zo jong moest sterven? En nu altijd zingen in de hemel? Maar als je verkeerde dingen doet dan mag je toch helemaal niet naar de hemel? Mawei komt er niet uit. Morgen heeft ze heel veel aan Lixin te vragen.

Luister- en gespreksvragen

1. Waar komt Mawei vandaan?
2. Wat vertelt Mawei over Beijing?
3. Wat verbouwen Lixin’s vader en moeder?
4. Wat heb je geleerd over pinda’s?
5. Wat doen moeder en Lixin tijdens het onweer?
6. Wat vindt Mawei vreemd? Waarom?
7. Hoe vind jij het als het onweert?
8. Wat doe jij dan?
9. Waarom gaat Mawei zachter lopen als ze dichterbij de plek van de brand komen?
10. Wie beloven oma te helpen?
11. Welke geschiedenis leest Lixin’s vader uit de Bijbel voor?
12. Welke vragen stelt Mawei aan Lixin?
13. Mawei denkt dat de zus van Lixin als straf van God jong is gestorven. Ze wil Lixin het volgende vragen: Als je verkeerde dingen doet dan mag je toch helemaal niet naar de hemel? Wat zou jij antwoorden?
14. **Slide 21:** Wat zou jij voor antwoorden geven als Mawei de vragen aan jou zou stellen?

Woordzoeker

Voer met je klas of met jullie school actie voor een project van Bonisa!
Nodig ons uit voor een boeiende presentatie.

Voor informatie stuur een mail naar voorlichting@bonisa.nl